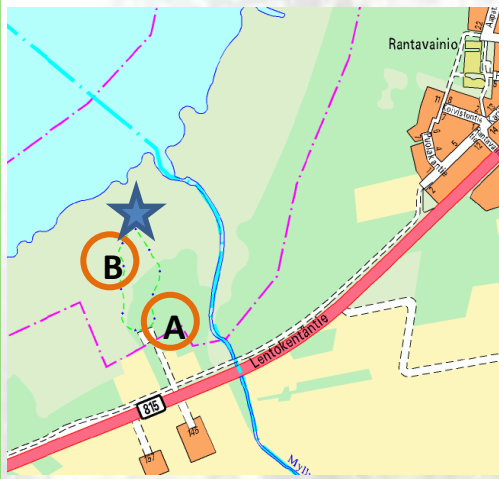

Kempeleenlahden lintutorni

Miksi mennä?

Kempeleenlahden lintutornilla voi tutustua maankohoamisrannikon kasvillisuuteen ja linnustoon. Alue kuuluu Kempeleenlahden suojelualueeseen ja Natura 2000 -verkostoon.

Miten mennä?

Alue sijaitsee Lentokentäntien varressa. Lintutornille pääsee parkkipaikalta lähtevää luontopolkua pitkin. Alueella on lintutorni .

Kempeleenlahdella on koivu- ja harmaaleppävaltaista rantametsää, pajukkoa ja ruovikkoa. Vastapäivään kierrettäessä aivan luontopolun alussa **A** tulvaniityllä kasvaa metsätähteä, mesimarjaa, isotalvikkia, hiirenvirnaa, suo-orvokkia, kurjenjalkaa ja suoputkea.

Parkkipaikalla kasvava metsä mataloituu lintutornille kuljettaessa pajukoksi. Pajupensaiden välistä saattaa löytyä myös matalampikasvuisia niitty- tai ruovikolaikkuja. Lintutornin seudulla pajukko loppuu ja alkaa avoin merenrantaniitty, jonka järviruoko on pääosin vallannut. Luontopolun varren ruovikoita on joinakin vuosina niitetty eteläisemmän luontopolun haaran varressa.

1.Järviruoko 2. Lehtovirmajuuri 3. Lintutorni

Rantaniityllä **B** kasvaa enimmäkseen järviruokoa ja pajupensaita. Niityn lajisto koostuu mesiangervosta, lehtovirmajuuresta, hiirenvirnasta, rantanätkelmästä, rantamatarasta ja rentukasta. Polun loppupäässä esiintyy laajasti ruohokanukkaa ja heinämaista kasvillisuutta. Ojan luona kasvaa korpikastikkaa, luhtasaraa ja kurjenjalkaa.

Luontopolun parkkipaikalla on taukokatos, jossa voi syödä eväät. Erityisesti keväisin lintuja, mm. hanhia, petolintuja ja kahlaajia, voi nähdä Oulunsalon tien takaisella Perärannan peltoalueella, jonne helpoiten pääsee Vihiluodon tieltä. Pohjoisempänä, Oulunlahden koulun ja uimarannan luona on myös toinen lintutorni.

Kempeleenlahden luonnonsuojelualue ulottuu Kempeleen rajalta Oulunsalon kautta Oulunlahden uimarannan eteläpuolelle. Rannat ovat matalia ja kasvavat kaislikkoa ja ruovikkoa. Paikoin esiintyy saraniittyjä, pensaikkoa ja lehtimetsää. Kempeleenlahti on valtakunnallisesti merkittävä lintuvesi, jonka koko on 90 hehtaarina sisältäen Selkäkarin saaren. Suojelualueen rauhoitussäännöt kieltävät alueella liikkumisen 1.5.–31.7. muualla kuin merkityillä poluilla. Kempeleenlahti kuuluu myös Natura 2000 -verkostoon.

Yleisimpiä vesilintuja ovat sinisorsa, tukkasotka ja lapasorsa. Keväällä toukokuussa jäiden lähdettyä lahdelle kerääntyy telkkiä, tukkasotkia, isokoskeloita, silkkiuikkuja ja sorsia. Suokukkoja ja liroja voi olla sadoittain. Muita runsaita kahlaajalajeja ovat mm. suo- ja lapinsirri, jänkäsirriäinen ja vesipääsky.

Laajoissa ruovikoissa pesivät ruokokerttunen ja pajusirkku. Pensaikoissa ja metsissä pesivät pajulintu, lehtokerttu, punavarvunen ja punakylkirastas. Alueen entistä tyyppilajia, kultasirkkua, ei ole viime vuosina enää tavattu. Ruskosuohaukka kuuluu säännölliseen pesimälajistoon. Satunnaisesti tavataan myös kaulushaikaraa ja luhtahuittia. Kesällä lahdelle kertyy sulkasatoisia taveja, uiveloita ja härkälintuja.

Syysmuuton aikaan lahdelle kertyy runsaasti tukkasotkia, telkkiä, silkkiuikkuja, isokoskeloita ja uiveloita alueen metsästyskiellon takia. Petolinnuista levähdys- ja ruokailupaikkoja tarkastelemassa saattaa nähdä mm. varpus-, kana-, sinisuo-, ampu- ja muuttohaukan. Matalilla rantakaistaleilla saattaa havaita kahlaajia, kuten töyhtöhyppiä, vikloja, suokukkoja, sirrejä ja tyllejä. Lahden rantametsissä runsaimpia lajeja ovat rastaat sekä peippo- ja sirkkulinnut.

Lähde:

<http://www.ouka.fi/ymparisto/ymparistonsuojelu/lintupaikat/Kempeleenlahti.htm>

Lisää tietoa Kempeleenlahden linnustosta, lintutornista ja maankohoamisrannikon erityispiirteistä:

<http://www.ouka.fi/ymparisto/ymparistonsuojelu/tornit/KempeleenlahtiS.htm>

<http://www.ouka.fi/tekninen/Julkaisut/Esitteet/Kempeleenlahti.pdf>

<http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=190298&lan=FI>